

پاسخ نامه تجارت

سوال ۴۱

طبق ماده ۱ قانون تجارت، تاجر کسی است که شغل معمولی خود را معاملات تجاری قرار دهد. یعنی نه تنها باید معاملات تجاری انجام دهد، بلکه این معاملات باید به طور مستمر و حرفه‌ای انجام شوند. انجام اتفاقی یا موردی معاملات، فرد را تاجر نمی‌کند.

سوال ۴۲

بند ۱ ماده ۲ قانون تجارت، معامله‌ای را تجاری می‌داند که شامل خرید یا تحصیل مال منقول به قصد فروش یا اجاره باشد. گزینه «۳» یعنی خرید پوشاک برای فروش، دقیقاً منطبق با این تعریف است، چرا که هم مال منقول است و هم به قصد فروش خریداری شده. سایر گزینه‌ها یا قصد فروش/اجاره ندارند (مثل استفاده شخصی یا داخلی) یا در مورد «ملک» هستند که مال غیرمنقول محسوب می‌شود.

سوال ۴۳

طبق ماده ۳ قانون تجارت، معاملاتی که بین تاجر، صرافان، کسبه یا بانک‌ها انجام شود، حتی اگر ذات آن معامله تجارتي نباشد، به اعتبار شخصیت طرفین، تجارتي محسوب می‌شود.

در گزینه «۳»، چون یک طرف معامله تاجر و طرف دیگر بانک است، معامله از نظر قانون تجارتی است، حتی اگر خرید و فروش معمولی باشد.

سایر گزینه‌ها یا اشخاص عادی‌اند یا قصد تجارتي ندارند.

سوال ۴۴

طبق ماده ۵ قانون تجارت، تمام معاملات انجام‌شده توسط تاجر، اصولاً تجارتي فرض می‌شود، مگر اینکه اثبات شود معامله جنبه تجارتي نداشته است.

در گزینه «۲»، چون هم معامله توسط تاجر انجام شده و هم هدف تجارتي دارد (خرید برای فروش)، قطعاً تجارتي محسوب می‌شود.

در گزینه «۱» با اینکه خریدار تاجر است، اما چون برای

امور شخصی خرید کرده، اگر ثابت شود، از شمول معاملات تجارتي خارج می‌شود. گزینه‌های «۳» و «۴» اصلاً توسط تاجر انجام نشده‌اند.

سوال ۴۵ 

ماده ۴ قانون تجارت تصریح می‌کند که معاملات مربوط به اموال غیرمنقول (مثل ملک، زمین و ساختمان) در هیچ صورتی تجارتي محسوب نمی‌شوند؛ حتی اگر توسط تاجر و با هدف کسب سود انجام شوند. در گزینه «۲»، موضوع معامله غیرمنقول (آپارتمان) است، پس بر خلاف سایر گزینه‌ها، از شمول معاملات تجارتي خارج است

سوال ۴۶ 

طبق ماده ۸ قانون تجارت، تاجر موظف است حداقل هفته‌ای یک‌بار اطلاعات دفتر روزنامه را خلاصه‌نویسی

کرده و به تفکیک نوع معاملات، در دفتر کل ثبت کند.
این کار برای نظم مالی و حسابرسی ضروری است.

سوال ۴۷ 

طبق م ۳۳۷ ق.ت، دلال حتی اگر فقط از طرف یکی از
طرفین مأمور باشد، موظف است طرف دیگر را از
جزئیات معامله مطلع کند. کوتاهی در این وظیفه،
موجب مسئولیت او در برابر هر دو طرف می شود

سوال ۴۸ 

طبق ماده ۳۴۳ قانون تجارت، دلال ضامن اعتبار
اشخاصی که برای آنها دلالی می کند نیست و ضامن
اجرای معاملات انجام شده از طریق او نیز نخواهد بود،
مگر اینکه برخلاف این اصل تعهدی خاص داده باشد.

سوال ۴۹

مطابق ماده ۳۵۷، حق العمل کار کسی است که معامله را به نام خود اما به حساب دیگری (آمر) انجام می دهد و در ازای آن، کارمزدی دریافت می کند. بنابراین، علی در این سؤال، مصداق حق العمل کار است.

وکیل به نام موکل معامله می کند، نه به نام خودش.

مباشر زیر نظر شرکت کار می کند، نه با مسئولیت خودش.

کارگزار به نام و حساب دیگری معامله می کند، نه به نام خودش.

حق العمل کار فقط کسی است که به نام خود، ولی به حساب دیگری معامله می کند.

سوال ۵۰

طبق ماده ۳۶۹ قانون تجارت، حق العمل کار زمانی حق مطالبه حق العمل دارد که معامله اجرا شده باشد یا اگر اجرا نشده، تقصیر آمر باعث آن باشد. اگر طرف دیگر معامله تخلف کند و آمر بی تقصیر باشد، حق العمل کار حق مطالبه ندارد.

سوال ۵۱

طبق ماده ۳۸۱، اگر عیب بسته بندی ظاهر باشد ولی متصدی حمل و نقل بدون اعلام عدم مسئولیت کالا را بپذیرد، مسئول خسارات وارده خواهد بود؛ چون با علم به عیب، مسئولیت را پذیرفته است.

سوال ۵۲

طبق ماده ۳۸۲ ق.ت ارسال کننده تا زمانی که کالا در اختیار متصدی حمل و نقل است می تواند آن را بازپس گیرد، به شرط اینکه هزینه ها و خسارات وارده به متصدی را پرداخت کند. این حق حتی بدون رضایت

گیرنده هم وجود دارد.

سوال ۵۳ 

مطابق ماده ۳۹۵ ق.ت ، قائم مقام تجارتی نایب رئیس تجارتخانه است که امضایش تجارتخانه را ملزم می کند. این سمت می تواند به صورت کتبی یا عملی (ضمنی) داده شود؛ یعنی حتی بدون سند رسمی، اگر عملاً نقش را ایفا کند، سمت قانونی تلقی می شود.

سوال ۵۴ 

مطابق ماده ۴۱۰ ق.ت، اگر دین با وثیقه باشد و مضمون له (طلبکار) از دریافت طلب یا تحویل گرفتن وثیقه امتناع کند، ضامن فوراً و بدون نیاز به حکم دادگاه از مسئولیت بری می شود؛ زیرا با امتناع مضمون له، امکان وفای به عهد از سوی ضامن سلب شده است.

سوال ۵۵ 

طبق ماده ۴۰۷ ق.ت، اگر مطالبه دین اصلی نیازمند

اخطار قبلی باشد، این شرط نسبت به ضامن نیز جاری است. یعنی ضامن تنها در صورتی مسئول تلقی می‌شود که اخطار قبلی هم به او داده شود؛ در غیر این صورت، او را نمی‌توان ملزم به پرداخت دانست.

سوال ۵۶ 

طبق ماده ۵۷۶ قانون تجارت، ثبت نام یا اسم تجاری اصولاً اختیاری است و تنها در مواردی که وزارت عدلیه (دادگستری) ثبت آن را اجباری بداند، ثبت الزامی خواهد بود. این ماده نشان‌دهنده انعطاف قانونگذار در الزام به ثبت نام تجاری است.

سوال ۵۷ 

بر اساس ماده ۵۹۱ ق.ت.م.ل.ک تعیین تابعیت اشخاص حقوقی "اقامتگاه" آنهاست. یعنی اگر شرکت یا موسسه‌ای در ایران اقامتگاه داشته باشد، تابعیت

ایرانی دارد، حتی اگر مؤسسان آن خارجی باشند یا در کشور دیگری ثبت شده باشد.

سوال ۵۸ 

طبق ماده ۱ قانون راجع به ثبت شرکت ها، دو شرط لازم برای ایرانی بودن شرکت عبارت‌اند از:

۱. تشکیل شرکت در ایران
۲. داشتن مرکز اصلی در ایران

اگر یکی از این شروط وجود نداشته باشد، شرکت ایرانی محسوب نمی‌شود.

سوال ۵۹ 

دفتر کپیه دفتری است که تمام مکاتبات صادره تاجر (شامل نامه‌ها، تلگراف‌ها، صورتحساب‌ها و ...) باید به ترتیب تاریخ در آن ثبت شود. این دفتر در کنار سایر دفاتر تجارتی، برای نظارت و رسیدگی به امور بازرگانی اهمیت دارد.

سوال ۶۰

در مواردی که قانوناً حق العمل کار مجاز است شخصاً به عنوان خریدار یا فروشنده وارد معامله شود، اگر هویت طرف معامله را به آمر اعلام نکند، قانون او را خود طرف معامله تلقی می کند. این امر به دلیل لزوم شفافیت و پاسخگویی در روابط حق العمل کاری است.